

JAK POMÓC NASZYM DZIECIOM PRZYGOTOWAĆ SIĘ DO NAUKI W SZKOLE

Już za kilka miesięcy część dzieci naszego przedszkola przekroczy próg szkoły i rozpocznie nowy, zdecydowanie inny od dotychczasowego, etap w życiu. Jak przeżyją oni stres związany z nową sytuacją? Czy znajdą przyjaciół? Czy poradzą sobie z nowymi obowiązkami? Te i wiele innych pytań nurtuje niejednego rodzica przyszłego pierwszoklasisty. Pytania te związane są z problemem, którym od lat zajmują się różnego rodzaju specjaliści, i który dotyczy *gotowości do podjęcia nauki w szkole*. Artykuł ten adresuję jednak do rodziców dzieci wszystkich grup wiekowych, ponieważ każde dziecko w przyszłości pójdzie do szkoły, to tylko kwestia czasu, jaki macie Państwo na najlepsze przygotowanie do tego Waszej pociechy! A oto cechy jakie powinien posiadać dojrzały do podjęcia nauki w szkole pierwszoklasista:

1. **Samodzielność.** O społecznej dojrzałości dziecka świadczy jego stopień samodzielności w różnych sytuacjach. Im dziecko jest zaradniejsze, tym ufniej i pewniej spogląda na świat, łagodniej też przeżywać będzie stres szkolny. Należy angażować dziecko w obowiązki domowe, np. podlewanie kwiatów, wycieranie kurzu, układanie swoich zabawek. Tak zahartowane dziecko nie będzie załamywało się i zniechęcało przy pierwszych trudnościach w szkole, ale będzie się starało przezwycięzać je.
2. **Wytrwałość.** Podejmowane przez dziecko czynności w miarę możliwości powinny być doprowadzane do końca. Chodzi tu o kształtowanie poczucia odpowiedzialności za swoje działania, o kończenie rozpoczętych czynności, co jest jednym z elementów dojrzałości szkolnej. W wieku szkolnym dziecko z niewykształconymi dobrymi nawykami pracy, odrabiając pracę domową porzuca w połowie nie skończone zadanie, bawi się, rozprasza i w rezultacie odrabianie lekcji bywa udręką nie tylko dla niego, ale i dla całej rodziny.
3. **Ciekawość świata.** Bardzo ważnym zadaniem wychowawczym rodziców jest wzbogacanie wiedzy dziecka o świecie i jego doświadczeń życiowych, pobudzanie go do działania oraz kształtowanie samodzielnego myślenia. Jak to robić? Odpowiadać na pytania dziecka cierpliwie i wyczerpująco, a jeśli sami nie znamy odpowiedzi, to nie wstydzić się poszukać razem informacji, np. w encyklopedii, organizować wycieczki w różne ciekawe miejsca, dużo czytać dziecku, oglądać telewizję edukacyjną. Należy pamiętać, aby bazować na tym, co już dziecko wie i w trakcie odpowiedzi naprowadzać go na właściwe rozwiązanie, a nie udzielać „gotowców”, które nie kształtują umiejętności samodzielnego wnioskowania.
4. **Prawidłowe wypowiedzanie się.** Nie można tolerować błędnego wymawiania słów, w tym wieku rodzic powinien poprawiać dziecko, gdy przekręca albo używa niewłaściwych form gramatycznych. Ważne jest to, aby dużo rozmawiać z dzieckiem. Możemy sami opowiedzieć np. jak minął dzień i poprosić o to samo dziecko. Dobrze jest także poszerzać słownictwo dziecka poprzez wyjaśnianie znaczenia słów.
5. **Umiejętność spostrzegania.** Zwracajcie Państwo uwagę dziecka na różnorodność kształtów jakie nas otaczają (liście, chmury, figury, itd.), omawiajcie położenie przedmiotów na obrazkach (co jest na górze, na dole, z prawej, z lewej, pod, nad, itd.), zachęcajcie do zabaw w układanki, puzzle. W trosce o prawidłowy wzrok

nie wolno pozwalać dziecku na zbyt długie spędzanie czasu przed telewizorem, czy komputerem, należy także odpowiednio oświetlać biurko podczas odrabiania lekcji!

6. **Umiejętność słuchania.** Gdy rodzice często rozmawiają z dzieckiem, wyrabiają w nim umiejętność skupienia uwagi na rozmowie. Otóż ta zdolność słuchania jest bardzo ważna w szkole, ponieważ nauka polega głównie na słuchaniu. Jeżeli dziecko nie potrafi skoncentrować się na tym, co się do niego mówi, łatwo przewidzieć problemy związane np. z utrzymaniem uwagi na lekcji.
7. **Umiejętność liczenia.** Należy dostarczać dziecku różnych przedmiotów do przeliczenia, np. po zakupach przeliczamy jabłka na sztuki albo cukierki w torebce.
8. **Sprawność grafomotoryczna.** Poziom rozwoju mięśni dłoni, palców i nadgarstka decyduje o sprawności manualnej, która u dziecka w tym wieku pełni szczególnie ważną rolę. Należy więc umożliwiać mu rozwijanie tych funkcji przez dostarczanie licznych przyborów i materiałów. Będą to klocki, układanki, różne elementy do zabaw konstrukcyjnych, a także wszystko to, co potrzebne jest dziecku do twórczości plastycznej: rysowania, wycinania, klejenia, lepienia z plasteliny.
9. **Rozbudzone zainteresowanie książką.** Dzieci lubią słuchać czytane przez rodziców/dziadków opowiadania, książeczki. Im więcej czytamy dzieciom, tym bardziej poszerzamy ich znajomość dziecięcej literatury, ale przede wszystkim powiększamy ich zasób słownictwa, rozwijamy pamięć.
10. **Sprawność ruchowa i motoryczna, odporność na zmęczenie i choroby.** Potrzeba ruchu u dziecka jest tak silna, że trzeba jak najczęściej wychodzić z nim na podwórko, aby spontanicznie i swobodnie mogło huśtać się na huśtawce, kręcić na karuzeli, zjeżdżać na zjeżdżalni, wspinać na drabinkach, bawić w piaskownicy. Gdy pogoda nie sprzyja zabawom na placu zabaw, warto iść z dzieckiem na spacer. Poza tym ważne, aby dziecko umiało jeździć dużo na rowerze, uczyło się pływać, itp.
11. **Umiejętność nawiązywania kontaktów z dziećmi.** Na ogół, jeśli rodzice stopniowo umożliwiają dziecku zabawę z innymi dziećmi, to pod koniec wieku przedszkolnego dziecko potrafi już nawiązywać pozytywne kontakty z dziećmi. Podczas wspólnych zabaw dochodzi czasem do konfliktów, ale sześciolatki próbują już same dążyć do ich rozwiązywania, kierując się ogólnie przyjętymi normami postępowania.
12. **Ukształtowana pozytywna motywacja do uczenia się.** Nie wolno straszyć dziecka szkołą i trudnościami, które mogą go tam spotkać. Pójście do szkoły ma być traktowane jako coś naturalnego i normalnego, a nawet jako awans zawodowy w stosunku do okresu przedszkolnego. 6-lataek i 7- latek chętnie dowiaduje się czegoś nowego, słucha z zainteresowaniem, lubi uczyć się.

Z wyrazami szacunku:
Zuzanna Kordus